

# Dosnumo švytėjimas

Mons. Chavjero Ečevarijos  
(Javier Echevarria), Opus Dei  
Prelato straipsnis penktųjų šv.  
Chosemarijos Eskrivos  
kanonizacijos metinių proga:  
„įprastinė veikla – šeimyninis  
gyvenimas, darbas,  
visuomeniniai santykiai yra į  
Dangų vedantis.“

2007-10-19

Prieš penkerius metus, 2002-ųjų  
spalio 6 d., susirinkusiai margai  
miniai iš viso pasaulio Jonas Paulius  
II Opus Dei įkūrėją Chosemariją

Eskrivą de Balaguera paskelbė šventuoju. Kitą dieną per susitikimą su kanonizacijos liudininkais Šv. Petro aikštėje šv. Chosemariją pavadino *kasdienybės šventuoju*. Šiaisžodžiais apibendrina šio atsidavusio kunigo skelbto mokymo esmę: įprastinė veikla – šeimyninis gyvenimas, darbas, visuomeniniai santykiai yra į Dangų vedantis kelias, kuriuo reikia eiti žvelgiant į Dievą ir noriai padedant artimui.

Man nusišypsojo laimė – ją laikau Dievo dovana – ketvirtį amžiaus savo akimis regėti, kaip šv. Chosemarija uoliai padeda daugybei žmonių susieti tikėjimo kupiną gyvenimą su kasdienybe. Nuo pat 1928-ųjų spalio 2 d., Opus Dei įkūrimo pradžios, jis mus mokė, kad žmogiškumas, mylimas Dievo ir per Įsikūnijimą prisiimtas Kristaus, gali tapti keliu, vedančiu į šventumą. **„Pačiose įprasčiausiose aplinkybėse slypi kažkas švento, dieviško, o**

**kiekvienam iš jūsų tą kažką reikia atrasti“** (Homilija *Aistringai mylėti pasaulį*, 1967/10/08). Šią žinią – ar mokydamas tikėjimo tiesų, ar patardamas praktiškai jis skelbė moterims ir vyrams iš pačių skirtingiausių profesinių ir socialinių sričių bei sluoksnių, kalbėdamas su jais asmeniškai ar įvairialypei miniai, kaip ką tik mano pacituotoje homilijoje, kurią skaitė daugiau kaip dvidešimčiai tūkstančių žmonių Navaros universitete.

Suvienyti tikėjimo kupiną gyvenimą ir kasdienybę padeda meilė.

Veikdamas Dievo meilės vardu, krikščionis savo darbus savaime pradeda ir užbaigia mintimis apie Viešpatį. Šitaip fabrikas, kontora, biblioteka, laboratorija, dirbtuvė ar namų sienos virsta scena, kurioje Kūrėjas kalbasi su kūrinium, Tėvas, beprotiškai mylintis savo vaikus, kalbasi su sūnumi ar dukra, žinančiais, jog Dievas juos myli. Taip

viskas virsta malda. Be to, puoselėdamas meilę artimui, jauti kvietimą šeimos, visuomeninius ir darbinius santykius prisotinti dosnumo balzamo.

Šiais laikais, kai, viena vertus, nepasitikima ideologijomis, o kita vertus, pasipelnymo ar valdžios siekimas nuolat atneša neigiamų pasekmių, ši žinia yra itin aktuali ir itin svarbi. Krikščioniškas dosnumas jokių būdu nėra *įnagis*, juo nesiekama jokių kitų tikslų: meilė nereikalauja atlygio. Norint būti dosniam kasdieniame gyvenime, sako šv. Chosemarija, „**reikia turėti didelę širdį, regėti aplinkinių bėdas, mokėti atleisti ir suprasti: kartu su Jėzumi Kristumi aukotis už visas sielas**“ (*Es Cristo que pasa*, nr. 158).

Kaip pirmojoje savo enciklikoje priminė Benediktas XVI, dosnumas yra pagrindinis krikščionio

gyvenimo kelrodis. Per penktąsias šv. Chosemarijos Eskrivos kanonizavimo metines širdimi ir protu esu su ta daugybe Opus Dei Prelatūros narių ir remėjų, kurie kartu su savo draugais ir bendradarbiais visų penkių žemynų šalyse savo gyvenimą aukoja visuomeninei veiklai ir asmeninei pagalbai, kylančioms iš gilaus krikščioniško tikėjimo. Šitaip palaikomas didžiadvasiškumas, kuriuo šv. Chosemarija įkvėpė daugybę evangelizacijos ir žmogiškumo aukštinimo programų, ypač kreipdamas dėmesį į pačius vargingiausius, kaip kitą dieną po kanonizacijos savo kalboje priminė Jonas Paulius II. Kai kurios iš šių misijų, kurios būtų patikę šv. Chosemarijai, gimė kaip tik šio bažnytinio įvykio proga: viena iš jų – tai mirtinų ligonių priežiūros centras *Laguna* Madride ar švietimo skatinimo projektas *Harambee*, skirtas vykdyti visuomeninės pakraipos darbams Afrikos šalyse,

esančiose į pietus nuo Sacharos. Praėjus penkeriems metams, šios organizacijos diena iš dienos neša vaisių tiek jų kūrėjams, tiek jų globotiniams.

Kvietimą būti dosniam krikščioniui lygiai taip pat uoliai skelbia ir tie, kurie kitiems padeda ne taip aktyviai ir ne taip atsidavę. Dosnumas nėra vien teorinė dorybė; kasdieniame gyvenime jis neatsiejamas nuo žmogiškosios meilės: „**Neturim vienos širdies mylėti žmogui, – aiškino šv. Chosemarija, – o kitos mylėti jo kūrinijai: mūsų vargšė širdis iš kūno ir kraujo myli žmogiška meile, kuri, susieta su meile Kristui, tampa antgamtiška. Būtent tokį ir ne kitokį dosnumą turime puoselėti savo širdyse“** (*Amigos de Dios*, nr. 229).

Šiais laikais, kuriais, deja, pilna konfliktų – šeimos, šalies ir tarptautinių – būtina pabrėžti, kad

dosnumas kasdieniame gyvenime iš esmės tolygus mokėjimui atsiprašyti ir atleisti. Atlaidumas – vienintelis kelias mūsų lauką paversti darnaus bendradarbiavimo vieta. Mokyti supratingumo, atleisti ir atsiprašyti, žinoma, yra varginantis darbas, nes visada reikia pradėti iš naujo; tačiau taip tiesiamas kelias, žiebiantis viltį. Ir atvirkščiai, žmogui, kuris nemoka atleisti ir atsiprašyti, tampa sunku išsaugoti šeimos vienybę, dirbti bendram gyventojų labui, sėti taiką ir džiaugsmą tarptautiniuose santykiuose

Be to, dosnumas krikščioniui yra tinkamiausias būdas skleisti tikėjimą. Benediktas XVI moko: „*Tyra ir dėkinga meilė yra geriausias Dievo, kurį tikime, liudijimas*“ (*Deus Caritas est*, nr. 31). Evangelizacija niekuomet nėra vien tik intelektualus bendravimas. Neretai tikėjimo lobynus žmonės atranda padedami kitų: daugelis savo noru priartėja

prie Jėzus Kristaus patyrę  
krikščionių meilę. Šia prasme meilė  
kitiems kasdieniame gyvenime,  
išreikšta konkrečiais darbais, mums  
suteikia galimybę pažinti ir būti  
pažintiems. Todėl šv. Chosemarija  
teigė, kad evangelizacijos išskėstomis  
rankomis turi imtis žmonės, turintys  
mylinčią širdį.

Antrasis Vatikano susirinkimas  
paskelbė, kad viena didžiausių  
šiuolaikinio pasaulio klaidų ir yra  
tikėjimo atsiskyrimas nuo kasdienio  
gyvenimo (plg. *Gaudium et spes*, 43).  
Praėjus penkeriems metams nuo šv.  
Chosemarijos, *kasdienybės šventojo*,  
kanonizacijos, meldžiu Dievą, kad Jis  
mums, ypač krikščionims, padėtų  
savo širdysesuvienyti meilę Dievui ir  
meilę savo broliams ir seserims,  
visoms moterims ir vyrams: kad  
palaikytų mūsų pastangas kiekvienai  
dienai suteikti dosnumo švytėjimo.

+ Mons. Javier Echevarria

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
lt-lt/article/dosnumo-svytejimas/](https://opusdei.org/lt-lt/article/dosnumo-svytejimas/)  
(2026-02-27)